

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 17 december 1997

Mål T-159/95

Luigia Dricot m.fl.
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Överensstämmelse mellan klagomålet och ansökan – Principen om likabehandling av kvinnor och män – Icke-diskrimineringsprincipen – Motiveringsskyldighetens omfattning – Uttagningskommitténs bedömning”

Fullständig text på franska . . . . . II - 1035

Saken: Talan om ogiltigförklaring av beslutet av uttagningskommittén i det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 att ge sökandena ett lägre betyg i det muntliga provet än vad som minst krävdes för godkännande enligt meddelandet om uttagningsprovet och att till följd därav neka att föra in deras namn i förteckningen över godkända sökande.

Utgång: Ogillande.

Resumé av domen

Sökandena, som är tjänstemän vid kommissionen i kategori C, lämnade in sina ansökningar till det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 för överflyttning från kategori C till kategori B, vilket syftade till att det skulle upprättas en förteckning över godkända biträdande assistenter i lönegraderna 5 och 4 i kategori B, vilka under tillsyn skulle utföra verkställande uppgifter i form av löpande kontorsarbete som biträdande assistent, biträdande administrativ assistent och biträdande teknisk assistent.

Sökandena fick delta i de muntliga prov som ägde rum mellan mitten av september och den 17 november 1994.

I skrivelse av den 18 november 1994 underrättades sökandena om att deras namn inte hade kunnat föras in i förteckningen över godkända sökande, eftersom de inte hade erhållit det poängtal som som lägst erfordrades i det muntliga provet.

Mellan den 12 och den 17 februari 1995 framställde sökandena klagomål med stöd av artikel 90.2 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna). Klagomålen var identiskt formulerade och kompletterades senare av sökandenas skrivelser av den 10 maj 1995, som även de hade identisk lydelse. Dessa klagomål och skrivelser benämns nedan klagomålet och skrivelsen.

Efter utgången av den föreskrivna fristen för att besvara klagomålet, avtog kommissionen uttryckligen detta i ett beslut av den 25 juli 1995, som översändes till sökandena i slutet av augusti 1995.

Upptagande till sakprövning

I stället för att direkt väcka talan vid förstainstansrätten angående uttagningskommitténs beslut, ingav sökandena ett administrativt klagomål till tillsättningsmyndigheten. Eftersom de handlade på detta sätt, måste de iaktta alla processuella regler som gällde för den inledande besvärsväg som de hade valt (punkt 21).

Hänvisning till domstolen den 7 maj 1986, 52/85, Rihoux m.fl. mot kommissionen, Rec. 1986, s. 1555, punkt 11

För att talan inte skall avvisas måste en grund som framförs vid gemenskapsdomstolen ha åberopats redan under det administrativa förfarandet, så att tillsättningsmyndigheten kan få tillräckligt detaljerad kännedom om den kritik som den berörde har framfört mot det omtvistade beslutet. Dessutom skall grunden ha åberopats i själva klagomålet (punkterna 22 och 23).

Hänvisning till förstainstansrätten den 29 mars 1990, T-57/89, Alexandrakis mot kommissionen, Rec. 1990, s. II-143, punkt 8; förstainstansrätten den 3 mars 1993, T-58/91, Booss och Fischer mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-147, punkt 83; förstainstansrätten den 6 juni 1996, T-262/94, Baiwir mot kommissionen, REGP 1996, s. II-739, punkt 40

En grund som nämns i klagomålet kan dock utvecklas i kompletterande skrivelser under det administrativa förfarandet förutsatt att den kritik som framförs i skrivelserna avser samma sak som anmärkningarna i det ursprungliga klagomålet. Detta är även en förutsättning för att en grund skall kunna åberopas vid förstainstansrätten (punkt 24).

Hänvisning till Alexandrakis mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 9; Booss och Fischer mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 83, Baiwir mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 41

Det förhåller sig emellertid annorlunda om en grund, som helt saknar samband med anmärkningarna i klagomålet, framförs först efter utgången av den frist som föreskrivs i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna. Det förfarande för klagomål som har införts genom denna artikel är underkastat strikta frister till följd av kravet på rättssäkerhet och behovet att undvika diskriminering eller godtycklig behandling vid rättskipningen (punkt 25).

Hänvisning till domstolen den 4 februari 1987, 276/85, Cladakis mot kommissionen, Rec. 1987, s. 495, punkt 11

Förstainstansrätten fann att det förhållandet att de av sökandenas klagomål som avvisningsyrkandet avsåg framfördes som delar av en grund snarare än som individuella grunder inte innebar att de undkom kraven som anges i den ovan angivna rättspraxisen (punkt 26).

Det var följaktligen nödvändigt att undersöka varje delgrund som avvisningsyrkandet avsåg för att klargöra om kommissionen, genom att ge klagomålet en vid tolkning, hade kunnat få tillräckligt detaljerad kännedom om den kritik som sökandena hade framfört mot det ifrågasatta beslutet (punkt 27).

Hänvisning till domstolen den 14 mars 1989, 133/88, Del Amo Martinez mot parlamentet, Rec. 1989, s. 689, punkt 11; Baiwir mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 42

Vad beträffar de delar av den andra grunden som avsåg ett påstått åsidosättande av meddelandet om uttagningsprovet, bestående i att uttagningskommittén skulle ha ställt frågor som inte hade något samband med uppgifterna i detta meddelande, respektive ett påstått åsidosättande av reglerna för uttagningskommitténs arbete, bestående i att alla medlemmar i uttagningskommittén inte skulle ha deltagit i

samtliga sökandes muntliga prov, saknade klagomålet en uttrycklig eller implicit hänvisning till dessa. Dessa delgrunder skulle följaktligen avvisas (punkt 28).

Det förhållandet att kommissionen ändå kunde stödja sig på dessa delgrunder i sitt uttryckliga avslag på klagomålet och att den inte betonade att dessa hade framförts för sent kunde inte medföra att det var möjligt att uppta dem till sakprövning, eftersom detta skulle strida mot det system med tvingande frister som har införts genom artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna och följaktligen skulle återinföra ett rättsmedel som definitivt inte längre var giltigt (punkt 29).

Hänvisning till förstainstansrätten den 6 december 1990, T-130/89, B. mot kommissionen, Rec. 1990, s. II-761, sammanfattning; T-6/90, Petrilli mot kommissionen, Rec. 1990, s. II-765, sammanfattning; förstainstansrätten den 11 juli 1991, T-19/90, von Hoessle mot revisionsrätten, Rec. 1991, s. II-615, punkt 23

Vad beträffar den delgrund som avsåg ett påstått åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering av sökandena i ett uttagningsprov, avsåg klagomålet i synnerhet en påstådd diskriminering på grund av kön samt uttagningskommitténs påstådda överträdelse av artikel 5 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Klagomålet åsyftade även principen om likabehandling och icke-diskriminering (punkt 30).

Argumenten beträffande den sistnämnda principen utvecklades i skrivelsen av den 10 maj 1995. Detta klagomål kunde enligt förstainstansrätten anses vara nära knutet till anmärkningarna i klagomålet (punkt 31–33).

Enligt förstainstansrätten avsåg följaktligen den delgrund som gällde ett påstått åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering av sökandena i ett uttagningsprov samma sak som yrkandena i klagomålet och omfattade endast sådana bestridanden som gällde samma sak som de i klagomålet. Den skulle därför inte avvisas på grund av bristande överensstämmelse med klagomålet (punkt 34).

Prövning i sak

Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Kravet på en motivering i artikel 25 i tjänsteföreskrifterna skall bedömas mot bakgrund av omständigheterna i fallet, i synnerhet rättsaktens innehåll, beskaffenheten av de åberopade skälen och det intresse som den berörde kan ha av att få förklaringar (punkt 49).

Hänvisning till förstainstansrätten den 16 december 1993, T-80/92, Turner mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-1465, punkt 62

I de ifrågasatta besluten underrättades sökandena om att de inte hade uppnått hälften av det poängtal som erfordrades i det muntliga provet, och de upplystes härvid om sina exakta poängtal (punkt 51).

Denna motivering var visserligen inte uttömmande, eftersom det varken redogjordes för uttagningskommitténs bedömningar eller för mer detaljerade kriterier för rättningen än dem som angavs i meddelandet om uttagningsprovet. Dessa omständigheter omfattas emellertid av den sekretess som gäller för uttagningskommitténs överläggningar, och motiveringsskyldigheten skall därför förenas med den sekretess som omgärdar uttagningskommitténs arbete enligt artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Härav följer att upplysningar om det poängtal

som har uppnåtts i olika delprov utgör en tillräcklig motivering av uttagningskommitténs beslut. En sådan motivering inskränker inte de sökandes rättigheter. Den ger dem möjlighet att ta del av det värdeomdöme som har gjorts avseende deras insatser och gör det möjligt för dem att i förekommande fall kontrollera att de faktiskt inte har erhållit det poängtal som enligt meddelandet om uttagningsprov krävs för att få delta i vissa eller samtliga delprov (punkt 52–54).

Hänvisning till domstolen den 4 juli 1996, C-254/95 P, parlamentet mot Innamorati, REG 1996, s. I-3423, punkterna 24, 31 och 32

Den andra grunden: Flera felaktigheter avseende det muntliga provet

Överträdelse av artikel 5 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna

I meddelandet om uttagningsprovet angavs att "uttagningskommittén skall upprätta en förteckning över godkända sökande som skall innehålla maximalt 60 av de sökande som erhållit de bästa resultaten totalt sett i proven a, b och c". Förstainstansrätten fann att detta betydde att uttagningskommittén var bunden av lydelsen i meddelandet om uttagningsprovet och därför inte hade rätt att upprätta en förteckning över fler än 60 sökande (punkt 66).

Hänvisning till förstainstansrätten den 28 november 1991, T-158/89, van Hecken mot ESK, Rec. 1991, s. II-1341, punkt 23

Det är riktigt att det i artikel 5 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att den förteckning över godkända sökande som uttagningskommittén skall upprätta om möjligt skall innehålla minst dubbelt så många namn som antalet tjänster som skall tillsättas, men detta är enbart en rekommendation till uttagningskommittén, som syftar till att underlätta tillsättningsmyndighetens beslut

och kan således inte ge uttagningskommittén rätt att överskrida de gränser som fastslagits genom meddelandet om uttagningsprovet (punkt 67).

Hänvisning till domstolen den 26 oktober 1978, 122/77, Agneessens m.fl. mot kommissionen, Rec. 1978, s. 2085, punkt 22

Uttagningskommitténs uppenbart oriktiga bedömning av sökandenas lämplighet att utföra arbetsuppgifter i kategori B

En uttagningskommitté har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, och gemenskapsdomstolen kan endast kontrollera om dess värdeomdömen är välgrundade när de regler som gäller för uttagningskommitténs arbete har åsidosatts (punkt 72).

Hänvisning till förstainstansrätten den 15 juli 1993, T-17/90, T-28/91 och T-17/92, Camara Alloisio m.fl. mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-841, punkt 90; förstainstansrätten den 15 juni 1994, T-6/93, Pérez Jiménez mot kommissionen, RecFP 1994, s. II-497, punkt 42; förstainstansrätten den 1 december 1994, T-46/93, Michaël-Chiou mot kommissionen, RecFP 1994, s. II-929, punkt 48

Det ankommer således inte på förstainstansrätten att kontrollera uttagningskommitténs bedömning av sökandenas lämplighet att utföra arbetsuppgifter i kategori B (punkt 73).

Åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering av sökandena i ett uttagningsprov

Även om det är riktigt att en tjänsteman inte, till stöd för en talan mot en uttagningskommittés beslut, kan åberopa grunder avseende ett påstått fel i meddelandet om uttagningsprovet, när han inte i tid har ifrågasatt de bestämmelser

i meddelandet som han anser är till nackdel för honom, förhåller det sig ändå så att en sökande till ett uttagningsprov inte kan berövas rätten att i alla delar, däribland dem som definieras i meddelandet om uttagningsprovet, bestrida att det enskilda beslut som har fattats med avseende på honom, i enlighet med villkoren i detta meddelande, är välgrundat, eftersom det endast är detta tillämplande beslut som särskiljer hans rättsliga situation och ger honom möjlighet att med säkerhet veta hur och i vilken utsträckning hans enskilda intressen berörs (punkt 80).

Hänvisning till förstainstansrätten den 16 oktober 1990, T-132/89, Gallone mot rådet, Rec. 1990, s. II-549, punkt 20; förstainstansrätten den 16 september 1993, T-60/92, Noonan mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-911, punkterna 21 och 23

I detta fall kunde sökandena knappast veta hur deras intressen skulle beröras innan det var klart att ingen av de akter som skulle behandlas i det redaktionella provet motsvarade deras särskilda erfarenhet. De allmänna formuleringarna i meddelandet om uttagningsprovet uteslöt nämligen inte att en akt, däribland den som betecknades som administrativ, innehöll uppgifter med anknytning till sekreterarområdet. Det var således först när sökandena skulle välja den akt som de skulle behandla som de med säkerhet kunde veta hur och i vilken utsträckning deras enskilda intressen berördes. Förstainstansrätten fann följaktligen att denna delgrund kunde upptas till sakprövning (punkt 81).

Sökandenas ståndpunkt kunde emellertid inte godtas (punkt 82).

Det är nämligen när två personkategorier behandlas olika utan att det finns några nämnvärda skillnader i deras faktiska och rättsliga situationer som det föreligger ett åsidosättande av principen om likabehandling i artikel 5.3 i tjänsteföreskrifterna (punkt 83).

Hänvisning till förstainstansrätten den 7 februari 1991, T-18/89 och T-24/89, Tagaras mot domstolen, Rec. 1991, s. II-53, punkt 68

Med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som tillsättningsmyndigheten har för att bestämma den kompetens som är nödvändig för att inneha de tjänster som skall tillsättas och för att, utifrån denna kompetens och i tjänstens intresse, bestämma villkor och föreskrifter för organiserandet av ett uttagningsprov, visade inte det förhållandet att det saknades ett alternativ som avsåg sekreterarområdet i det skriftliga provet att sökandena hade diskriminerats i det muntliga provet (punkt 86).

Hänvisning till Gallone mot rådet, nämnd ovan, punkt 27

Åsidosättande av principen om likabehandling av kvinnor och män

För att kontrollera om det föreligger en skillnad i behandling måste man jämföra behandlingen av två personkategorier vars faktiska och rättsliga situationer inte skiljer sig nämnvärt (punkt 98).

Hänvisning till Tagaras mot domstolen, nämnd ovan, punkt 68

I detta fall ansåg sökandena att det förelåg särbehandling på grund av att tjänster som skall tillsättas genom uttagningsprov för överflyttning från kategori B till kategori A alltid tilldelas, i motsats till vad som gäller för uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B, vilket enligt dem framgår av statistiken. De gjorde gällande att kommissionen skulle motivera denna skillnad (punkt 99).

Förstainstansrätten fann emellertid att detta argument inte kunde godtas. Jämförelsen avsåg uttagningsprov där varje prov hade en egen profil och oberoende provresultat. Vidare var det obestridligen så att den statistik som sökandena åberopade avsåg uttagningsprov i vilka antalet sökande och antalet tjänster som skulle tillsättas varierade och där villkoren i meddelandet om uttagningsprovet och uttagningskommitténs sammansättning skilde sig åt. Dessutom rörde det sig om olika kategorier (B och C) och inte om två likvärdiga tjänster (punkt 100).

Förstainstansrätten fann att härav följde att de faktiska och rättsliga situationer som sökandena hade åberopat för att styrka en särbehandling innehöll väsentliga skillnader. Följaktligen framgick det inte av omständigheterna i detta fall att det förelåg någon diskriminering av kvinnliga anställda (punkterna 101 och 102).

Domslut:

Talan ogillas.